

वासवदत्ता । सहस्रोपसृत्य सरोषम् । अञ्जउत्त । जुत्तं एदं ।

राजा । दृष्ट्वा सवैलक्ष्यम् । देवि । न खल्वकारणे मामुपालब्धुमर्हसि । त्वामेव मत्वा
वेषसादृश्याद्विप्रलब्धा वयमिहागताः । तत्तन्म्यताम् । इति पादयोः पतति ।

वासवदत्ता । सरोषम् । अञ्जउत्त । उट्टेहि उट्टेहि । किं अञ्ज वि सहजाहिजादीए
५ सेवाडुक्खं अणुभवीअदि ।

राजा । आत्मगतम् । कथम् । एतदपि श्रुतम् । सर्वथा देवीप्रसादनं प्रति निष्प्रत्याशी-
भूताः स्मः । इत्यधोमुखस्तिष्ठति ।

विदूषकः । भोदि । तुमं किल अत्ताणअं उब्बन्धिअ वावादेसित्ति वेससारिस्समो-
हिदेण मए पिअवअस्सो आणीदे । जइ मम वअणं ण पत्तिआअसि ता पेक्ख एदं लदा-
10 पासं । इति हस्ते गृहीत्वा लतापाशं दर्शयति ।

वासवदत्ता । हञ्जे कञ्चणमाले । एदिणज्जेव्व लदापासेण बन्धिअ गेएह एदं बन्धणा-
बुअं । अडुल्लया तर्जयती । एदं पि डुव्विणीदकण्णअं अगगदे करेहि ।

काञ्चनमाला । जं भट्टिणी आणवेदि । इति लतापाशेन विदूषकं बद्ध्वा । हदास । अणु-
भव दाव अत्तणो डुअअस्स फलं । साअरिए । तुमं पि अगगदे हेहि ।

15 सागरिका । आत्मगतम् । हृद्दी । अकदपुआए मए मरिडुं पि अत्तणो इच्छाए ण
पारिदं ।

विदूषकः । सविषादं राजानमवलोक्य । भो वअस्स । सुमरेहि मं अणाधं बन्धणा-
बुअं देवीए बन्धणादे विवज्जत्तं ।

सर्वानादाय वासवदत्ता निष्क्रान्ता ।

20 राजा । कष्टं भोः कष्टम् ।

किं देव्याः कृतदीर्घरोषमुषितस्निग्धस्मितं तन्मुखं

त्रस्तां सागरिकां नु संभृतरूपा संतर्ज्यमानां तया ।

बद्ध्वा नीतमितो वसन्तकमहं किं चित्तयामीत्यहे

सर्वाकारकृतव्ययः क्षणमपि प्राप्नोमि नो निर्वृतिम् ॥

25 तत्किमिदानीमिह स्थितेन प्रयोजनम् । देवीं प्रसादयितुमभ्यन्तरमेव प्रविशामि । इति नि-
ष्क्रान्तः ।

इति तृतीयो ऽङ्कः ।

ततः प्रविशति गृहीतरत्नमाला सुसंगता ।

30 सुसंगता । सकरुणम् । हा पिअसहि साअरिए । हा लज्जालुए । हा सह्जीअणव-
च्छले । हा उदारसीले । हा सोम्मदंसणे । कहिं दाणिं तुमं मए पेक्खदव्वा । इति रोदि-
ति । ऊर्ध्वमवलोक्य निःश्वस्य च । अइ देव्वहदअ । जइ सा अत्तामणव्वसोहा तादिसी तए
णिम्मिदा ता कीस उण ईदिसं अवत्थत्तरं पाविदा । अं च रअणमाला जीविदणिरासाए